

Kazimierz Drewnowski (1881-1952)

Kazimierz Drewnowski urodził się 4 marca 1881 r. w Stanisławowie. Dzieciństwo i wczesną młodość spędził w Nowym Sączu, Krakowie i Lwowie. W 1899 r. uzyskał maturę po ukończeniu lwowskiego IV gimnazjum. Studiował na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Lwowskiej (1899-1903) oraz na Wydziale Elektrotechniki Politechniki w Zurychu (1903-1905). Po dwóch latach pracy w zakładach elektrotechnicznych firmy Siemens w Wiedniu i we Fryburgu wrócił do Lwowa. Od 1907 r. był adiunktem w Katedrze Elektrotechniki Szkoły Politechnicznej we Lwowie, a od 1911 r. wykładał elektrotechnikę w lwowskiej Szkole Przemysłowej. Pracował naukowo, organizował laboratoria i tworzył podstawy programowe nowych przedmiotów. Wiedzę z zakresu wysokich napięć, radiotelegrafii i zastosowania elektryczności w górnictwie uzupełniał na Politechnice w Darmstadt oraz w Belgii i Francji. Do Polski wrócił po wybuchu I wojny światowej. Wstąpił do Legionów Polskich J. Piłsudskiego, gdzie zajmował się organizacją łączności. W latach 1917-1918 był adiutantem Rady Regencyjnej w Warszawie. Po wojnie kierował służbą łączności w Naczelnym Dowództwie i na Wydziale Wojsk Łączności w MSW.

W 1915 r. zgłosił się do pracy w Politechnice Warszawskiej. W 1916 r. został wykładowcą podstaw elektrotechniki i miernictwa elektrotechnicznego na wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki. Od 1 IX 1919 r. pracował jako zastępca profesora. Nie przerwał jeszcze kariery wojskowej - organizował od podstaw Inspektorat Wojsk Łączności i współtworzył Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Łączności, gdzie był wykładowcą. Został pierwszym komendantem Głównej Szkoły Artylerii i Inżynierii. 24 IX 1923 r. otrzymał nominację na profesora zwyczajnego elektrotechniki mierniczej na Wydziale Elektrotechnicznym PW. W tym samym roku wysunął wniosek w sprawie budowy Gmachu Elektrotechniki. Realizacją tego projektu zajął się jako dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1928/1929 i 1933/1934. Do 1939 r. kierował Katedrą i Zakładem Miernictwa Elektrotechnicznego (od 1934 r. Zakładem Miernictwa Elektrotechnicznego i Wysokich Napięć).

W 1939 r. został Rektorem PW. Obowiązki zaczął pełnić 1 IX 1939 r. od zabezpieczenia budynków, urządzeń i zbiorów PW. Podczas II wojny światowej prof. Drewnowski oficjalnie pełnił funkcję zastępcy dyrektora Państwowej Wyższej Szkoły Technicznej - nieoficjalnie organizował tajne studia. Prowadził działalność konspiracyjną z ramienia tajnego Departamentu Oświaty i Kultury przy Delegaturze Rządu na Kraj. W nocy z 10 na 11 listopada 1942 roku został aresztowany. Z Pawiaka wywieziono go do Majdanka, a potem do Dachau. Po zakończeniu wojny prof. Kazimierz Drewnowski znalazł się w Belgii, gdzie zaangażował się w działania Ośrodka Wyższych Studiów Polskich. Na Politechnikę Warszawską wrócił w 1947 r. i objął Katedrę i Zakład Miernictwa Elektrycznego i Wysokich Napięć na Wydziale Elektrycznym PW. Koncentrował się na pracy naukowej. Metoda kompensacyjnego pomiaru rozkładu pola elektrycznego została nazwana w literaturze metodą Drewnowskiego.

Prof. K. Drewnowski był współzałożycielem i członkiem honorowym Stowarzyszenia Elektryków Polskich, współinicjatorem powstania Polskiego Komitetu Oświeceniowego, Polskiego Komitetu Wielkich Sieci Elektrycznych i Polskiego Komitetu Elektrotechnicznego. Brał udział w pracach Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej i Międzynarodowej Konferencji Wielkich Sieci Elektrycznych. Zainicjował i czynnie

uczestniczył w pracach Komisji Słownictwa Elektrotechnicznego. Pracował nad ujednoczeniem terminologii i normalizacją w elektrotechnice. Efektem tych prac było wydanie Słownika Elektrotechnicznego.

Profesor Drewnowski kochał góry. Był jednym z najwybitniejszych polskich taterników i propagatorów narciarstwa. Uczył jeździć na nartach samego prezydenta Mościckiego. Zmarł nagle w Zakopanem 22 VIII 1952 r., pochowano go na Pęksowym Brzysku, cmentarzu tych, co kochali Tatry.

Oprac. Agnieszka Celej

Bibliografia:

- Dudzińska E. : Kazimierz Drewnowski (1881-1952). Sylwetki Profesorów PW.
Jakubowski J. L. : Profesor Kazimierz Drewnowski. „Zeszyty Naukowe Politechniki Warszawskiej. Elektryka”, nr 1, 1953, s. 103-109.
Piotrowski J. : Kazimierz Drewnowski (1881-1952). „Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego”, 1952, s. 95-99.
Piłatowicz J. : Poczci Rektorów : tradycja i współczesność Politechniki Warszawskiej 1826-2001, Warszawa 2001, s. 150-160.
Politechnika Warszawska 1915-1925. Księga Pamiątkowa wydana pod red. prof. L. Staniewicza, Warszawa 1925.